

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 4S/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723100335
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:0723100335.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Green Art a. s., so sídlom Hradská 60/A, 821 07 Bratislava – mestská časť Vrakuňa, IČO: 36 808 601, právne zastúpený: JUDr. Lívia Krnčoková, advokátka, so sídlom 29. augusta 5, Bratislava 1, proti žalovanému: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného č. 2012/4401/AOTP a ESF zo dňa 27.11.2012 a č. 2012/4406/AOTP a ESF zo dňa 27.11.2012, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Žaloba

1. Žalobca podal na Okresný súd Bratislava I dňa 10.09.2015 žalobu zo dňa 03.09.2015, ktorou sa domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške X.XXX,XX eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy X.XXX,XX eura od 01.12.2012 do zaplatenia.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že si uplatňuje od žalovaného zaplatenie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov v zmysle § 60 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Zákon o službách zamestnanosti“) pre chránenú dielňu zriadenú žalobcom na A. XX/X B. C. za obdobie 3. štvrťrok 2012 a príspevku na úhradu prevádzkových nákladov pre chránenú dielňu zriadenú žalobcom na B. XXX B. C. za obdobie 3. štvrťrok 2012.
3. Žalobca uviedol, že (i) žiadosťou podanou dňa 31.10.2012 požiadal žalovaného o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne zriadenej na adrese A. XX/X B. C. za obdobie 3. štvrťrok 2012 v celkovej výške X.XXX,XX EUR a (ii) žiadosťou podanou dňa 31.10.2012 požiadal žalovaného o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne zriadenej na adrese B. XXX B. C. za obdobie 3. štvrťrok 2012 v celkovej výške X.XXX,XX EUR.
4. Žalovaný oznámením o zamietnutí žiadosti na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska č. 2012/4401/AOTP a ESF zo dňa 27.11.2012 (ďalej len „Oznámenie 1“) oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov na prevádzku A. XX/X zamietla. Súčasne, žalovaný oznámením o zamietnutí žiadosti na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska zo č. 2012/4406/AOTP a ESF dňa 27.11.2012 (ďalej len „Oznámenie 2“), oznámil žalobcovi, že jeho žiadosť o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových

nákladov na prevádzku Vajnorská 100 zamietá. Z oboch oznámení vyplýva, že žiadosť žalobcu bola zamietnutá z dôvodu, že žalovaný evidoval voči žalobcovi záväzky.

5. Žalobca nepovažoval zamietnutie žiadostí za správne a mal za to, že podľa § 70 ods. 6 Zákona o službách zamestnanosti je na príspevky poskytované podľa § 60 Zákona o službách zamestnanosti a po splnení zákonných podmienok právny nárok. Žalovanému vznikla povinnosť poskytnúť príspevok na úhradu prevádzkových nákladov po tom ako žalobca splnil podmienky na jeho poskytnutie. Nakoľko tak žalovaný nevykonával a neposkytol žalobcovi príspevok na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne, žalobca podal žalobu o zaplatenie.

II. Vyjadrenie žalovaného

6. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 17.12.2015, v ktorom uviedol, že je pravdou, že žalobca podal žiadosti o poskytnutie príspevkov na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska. K žiadosti o príspevok sa musí predložiť čestné vyhlásenie nie staršie ako 1 mesiac o tom, že žiadateľ nemá voči žiadnemu úradu žiadne záväzky – aj napriek uvedenému žalobca dané čestné vyhlásenie nepredložil. Súčasne žalovaný poukázal, že žalobca ho uviedol do omylu, keď predložil potvrdenie o zamestnankyni p. C., za ktorú neodvádzal odvody. Žalobca tak nespĺnil všetky podmienky ako sú uvedené v § 70 ods. 7 Zákona o službách v zamestnanosti. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

III. Ďalšie písomné podania účastníkov konania

Ďalší postup v konaní

7. Žalovaný podaním zo dňa 29.04.2022 podal námietku vo vzťahu k právomoci Okresného súdu Bratislava I predmetnú vec prejednať a rozhodnúť, keď poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“), ako aj na ustálenú súdnu prax a poukázal, že civilný súd nemá právomoc na prejednanie a rozhodnutie vo veci, keďže nejde o súkromnoprávny spor. Žalovaný uviedol, že príslušným súdom na konanie a rozhodnutie vo veci je správny súd, a preto navrhol, aby bola vec postúpená správne mu súdu.

8. K podaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, a to podaním zo dňa 17.05.2022, pričom nesúhlasil s tým, že vec nepatrí do právomoci civilného súdu. Na poskytovanie príspevkov podľa § 60 Zákona o službách zamestnanosti sa zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) nevzťahuje, pretože sa nejedná o rozhodovanie orgánu verejnej správy, a preto nároky na zaplatenie týchto príspevkov nie sú predmetom správneho súdnictva. V prípade poskytovania príspevkov podľa § 60 Zákona o službách zamestnanosti sa jedná o obligatórne, právne nárokovateľné príspevky, ktoré je žalovaný povinný poskytnúť žiadateľovi, ktorý splní zákonné podmienky na ich poskytnutie. Žalobca súčasne uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom nešpecifikoval, aký správny akt by mal byť v danom prípade predmetom prieskumu v správnom súdnictve. Vo vzťahu k Oznámeniu 1 a Oznámeniu 2 žalobca uviedol, že tieto majú len informatívny charakter a nemajú vplyv na jeho právny nárok na poskytnutie príspevku. Žalobca uviedol, že v prípade nároku, ktorý si uplatňuje, neprebehlo žiadne administratívne konanie a nepostupovalo sa podľa Správneho poriadku, pretože nárok na poskytnutie príspevku prináležal žalobcovi priamo zo zákona a žalovaný nemal právomoc o danom rozhodovať. Súčasne podľa žalobcu žalovaný nevydal žiaden správny akt, ktorým by zakladal, menil, rušil alebo deklaroval práva žalobcu. Žalobca mal právo domáhať sa peňažného nároku prostredníctvom žaloby o zaplatenie podanej na príslušný civilný súd.

9. Okresný súd Bratislava I prípisom č. k. 12C/209/2015–187 zo dňa 21.06.2022 predmetnú vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave, keď po preskúmaní vecnej príslušnosti dospel k záveru, že daná vec nepatrí do všeobecného občianskoprávneho súdnictva, ale do správneho súdnictva.

10. Podaním zo dňa 10.10.2022 žalovaný namietol, že žaloba bola podaná oneskorene a je potrebné ju s odkazom na § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietnuť. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k.: 1S/182/2021-934 zo dňa 18.08.2022, ktorým Krajský súd v Bratislave za obdobného skutkového a právneho stavu rozhodoval o rovnakých účastníkoch konania a žalobu odmietol.

11. Žalobca podaním zo dňa 18.11.2022 zopakoval, že vo vzťahu k nároku, ktorý si uplatňuje žalobou, žalovaný nie je orgánom verejnej správy, ktorému by osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu v oblasti verejnej správy. Žalobca zotrval na tom, že na konanie je daná právomoc civilného súdu.

12. Žalovaný sa následne vyjadril podaním s názvom: „Vyjadrenie žalovaného k Vyjadreniu žalobcu s prílohami zo dňa 18.11.2022 k Vyjadreniu žalovaného zo dňa 10.10.2022, k sp. zn. 2S/162/2021“ zo dňa 27.01.2023. Žalovaný zotrval na svojej argumentácii vo vzťahu k právomoci správneho súdu a poukázal aj na kompetenčné rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.10.2022, sp. zn.: 1SKomp/27/2022 a na kompetenčné rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.10.2022, sp. zn.: 18SKomp/3/2022, z ktorých vyplýva právomoc správneho súdu. K danému sa vyjadril žalobca podaním s názvom: „I. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 27.01.2023 II. Vyjadrenie žalobcu k rozhodnutiu kompetenčného senátu NS SR a NSS SR sp. zn.: 1SKomp/27/2022 a k rozhodnutiu kompetenčného senátu NS SR a NSS SR sp. zn.: 18SKomp/3/2022“ zo dňa 03.03.2023. Žalobca zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

13. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli doručené.

IV. Právne posúdenie správnym súdom

14. Zákom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným spôsobom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn.: 4S/13/2023.

15. Správny súd uvádza, že právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti upravuje Zákon o službách zamestnanosti.

16. Podľa § 60 ods. 1 Zákona o službách zamestnanosti príspevok na úhradu prevádzkových nákladov prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov sa poskytuje právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ak o tento príspevok písomne požiada najneskôr do konca prvého kalendárneho mesiaca štvrtroka nasledujúceho po štvrtroku, za ktorých príspevok požiada.

17. S odkazom na písomné podania účastníkov konania správny súd považuje za dôležité, aby sa vysporiadal s právomocou správneho súdu. Správny súd má za to, že je daná jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Správny súd vo vzťahu k uvedenému poukazuje na právny názor, vyjadrený v uznesení kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.10.2022, sp. zn.: 1SKomp/27/2022 (ďalej len „Uznesenie“), v ktorom kompetenčný senát uviedol: „... z obsahu spisu je zrejme, že žalovaný ako správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne o poskytnutie príspevku na úhradu prevádzkových nákladov chránenej dielne alebo chráneného pracoviska a na úhradu nákladov na dopravu zamestnancov podľa § 60 zákona o zamestnanosti vydal rozhodnutie označené ako Oznámenie č. 212/§60/2011 zo dňa 25. júla 2011. Podľa tvrdení žalobkyne pri rozhodovaní o tomto nároku správny orgán ňou žiadanú sumu neoprávnene znížil o čiastku XXX,XX eur (od ktorej žalobkyňa odpočítala X,XX eur za poštovné a ku ktorej pripočítala „kolky“ v sume XX,XX eur za podanie žiadosti regionálnemu úradu verejného zdravotníctva), čím vznikol rozdiel vo výške žalovanej sumy XXX,XX eur. Tento postup správneho orgánu žalobkyňa označila za svojvoľné vykladanie si zákona a domáha sa zaplatenia takto vyčísleného rozdielu. 15. Obdobný prípad posudzoval kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp.zn. 1KO/32/2018, v ktorom dospel k záveru o vecnej príslušnosti krajského (správneho) súdu. V uznesení zo dňa 18. júna 2019 sp.zn. 1KO/32/2018 uviedol, že „vzťah medzi žiadateľom o príspevok a úradom práce, sociálnych vecí a rodiny pri rozhodovaní o výške príspevku nie je vzťahom súkromnoprávnym, ale verejnoprávnym - ide o rozhodovanie orgánu štátnej správy; o nároku, ktorý v tomto konaní uplatňoval žalobca, nemôže

rozhodovať v občianskom súdnom konaní Okresný súd Považská Bystrica. Konanie žalovaného o žiadosti žalobcu na poskytnutie príspevku podľa § 60 zákona č. 5/2004 Z.z. je konaním orgánu štátnej správy o práve právnickej osoby v oblasti verejnej správy, pričom ako už bolo spomenuté osobitný zákon o službách zamestnanosti neustanovuje pôsobnosť súdu v civilnom konaní, ani vlastnú úpravu priznania príspevku v nižšej ako požadovanej výške, resp. jeho nepriznania alebo krátenia neobsahuje. V danej veci bez ohľadu na to, že žalobný petit nezodpovedá žalobnému petitu, aký sa vyžaduje pre správnu žalobu je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zákona č. 5/2004 Z.z., daná vec nepatrí do všeobecného občianskoprávneho súdnictva, ale patrí do súdnictva správneho“. 16. Kompetenčný senát v prejednávanej veci dospel k záveru, že dôvod na odklon od uvedeného názoru neexistuje. Proces poskytovania príspevku podľa § 60 zákona o službách zamestnanosti upravuje § 70 ods. 1 tejto právnej úpravy. Kompetenčný senát prihliadal aj na východiská uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03. augusta 2016 sp.zn. 3Sžo/202/2015, ktorý bol publikovaný pod číslom R 66/16 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2016. V tomto rozhodnutí, posudzujúcom skutkovo a právne obdobnú vec, najvyšší súd dospel k záveru, že „Oznámenie“ je podľa jeho obsahu rozhodnutím správneho orgánu, od ktorého záviselo, či žalobcovi ako žiadateľovi bude príspevok poskytnutý po splnení zákonom ustanovených podmienok a podlieha súdnemu prieskumu napriek tomu, že nespĺňa zákonné náležitosti. Najvyšší súd vychádzal zo skutočnosti, že zákon o službách zamestnanosti je voči Správneho poriadku vo vzťahu subsidiarity, t.j. Správny poriadok sa použije rešpektujúc odchýlky pozitívne uvedené v osobitnom zákone o službách zamestnanosti.“

18. Správny súd sa s právnym záverom vyjadreným v Uznesení stotožňuje a nevidí žiaden rozumný dôvod sa od neho odchýliť. S odkazom na Uznesenie je tak nepochybné, že správny súd má právomoc danú vec prejsť a rozhodnúť.

19. § 2 ods. 1 SSP uvádza: „v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.“

20. § 2 ods. 2 SSP uvádza: „každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.“

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených zákonom.

22. Podľa § 55 ods. 3 SSP každé podanie posudzuje správny súd podľa jeho obsahu.

23. § 97 SSP uvádza: „ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky.“).“

24. Podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP správny súd odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

25. S odkazom na Uznesenie správny súd uvádza, že konanie žalovaného o žiadosti žalobcu na poskytnutie príspevku podľa § 60 Zákona o službách zamestnanosti je konaním orgánu štátnej správy o práve právnickej osoby v oblasti verejnej správy a bez ohľadu na to, že žalobný petit nezodpovedá žalobnému petitu, aký sa vyžaduje pre správnu žalobu je zrejmé, že predmetom je nárok vyplývajúci zo Zákona o službách zamestnanosti a daná vec patrí do správneho súdnictva.

26. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný ako správny orgán pri rozhodovaní o žiadostiach žalobcu rozhodol, a to Oznámením 1 a Oznámením 2. Vychádzajúc zo spisu možno uviesť, že Oznámenie 1 bolo datované k 27.11.2012 a Oznámenie 2 bolo datované k 27.11.2012. Oznámenie 2 bolo žalobcovi doručené dňa 10.12.2012. Zo spisu nie je zrejmé, kedy bolo doručené Oznámenie 1, avšak správny

súd má za to, že s odkazom na obsah žaloby možno predpokladať rovnaký dátum doručenia ako pri Oznámení 2.

27. Nakoľko bolo Oznámenie 1 a Oznámenie 2 oznámené žalobcovi v roku 2012, správny súd preskúmal lehotu na podanie správnej žaloby podľa vtedy platného a účinného právneho predpisu.

28. § 491 ods. 1 SSP uvádza: „ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Žaloba bola podaná v čase platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „OSP“), avšak s odkazom na § 491 ods. 1 SSP sa priamo aplikuje SSP.

29. § 250b ods. 1 OSP uvádza: „žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.“

30. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podal žalobu dňa 10.09.2015, t. j. po uplynutí lehoty dvoch mesiacov podľa § 250b ods. 1 OSP. Žalobca podal žalobu po skoro troch rokoch od oznámenia / doručenia Oznámenia 1 a Oznámenia 2 – v danom tak nie je podľa správneho súdu dôležitý presný dátum doručenia Oznámenia 1, nakoľko samotná lehota od vydania Oznámenia 1 po podanie žaloby viacnásobne prekročila prekluzívnu lehotu uvedenú v § 250b ods. 1 OSP. Správny súd poukazuje aj na súdnu prax, ktorá uvádza, že pod pojmom „oneskorene podaná žaloba“ v zmysle § 250b ods. 1 OSP treba rozumieť, že žaloba bola podaná po dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inú lehotu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (R 40/1997).

31. S odkazom na uvedené správny súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene, a preto aplikoval § 98 ods. 1 písm. d) SSP a žalobu odmietol ako oneskorene podanú. Z uvedeného dôvodu sa ďalšími žalobnými námietkami nezaoberal.

32. O náhrade trov konania rozhodol správny súd s odkazom na § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

33. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).